

COMBAT

1. -- Setmana de treball de 36 hores.

2. -- Subsidi als obrers parats.

El feixisme volia destruir les forces del proletariat El proletariat destruirà totalment el feixisme

La Joventut Comunista Ibèrica parla per ràdio

Discurs del nostre camarada Wilebaldo Solano dirigit als joves obrers, camperols i soldats de tot Espanya

Abans d'ahir el nostre camarada Wilebaldo Solano, del Comitè Executiu de la Joventut Comunista Ibèrica, va pronunciar per ràdio el següent discurs:

«Jóvenes comunistas!
¡Jóvenes trabajadores de todas las tendencias!

¡Trabajadores todos!
Mis palabras, palabras de la Juventud Comunista, van dirigidas a todos vosotros.

La Joventut Comunista Ibèrica, organización juvenil del Partido Obrero de Unificación Marxista, ha luchado en primera fila, junto con las Juventudes Libertarias y los demás jóvenes obreros, en los combates de Barcelona que han terminado con el aplastamiento total, absoluto, de las fuerzas de la contrarrevolución fascista.

Con nuestra lucha heroica y entusiasta, con nuestra victoria sin precedentes, hemos demostrado inequívocamente que la juventud trabajadora de Cataluña no solamente no conoce el miedo y la cobardía, sino que sabe luchar y sabe vencer a sus más crueles, fuertes y audaces enemigos.

Hemos reivindicado octubre. Hemos puesto de manifiesto que la juventud obrera de Cataluña es capaz de realizar lo que los jóvenes obreros y campesinos de Asturias llevaron a cabo en octubre de 1934.

Pero a nosotros, camaradas, nos interesa la suerte y el porvenir de la juventud trabajadora de toda España y del mundo entero.

He aquí por qué nuestra tarea más esencial en estos momentos consiste en prestar nuestra más cálida y entusiasta ayuda moral y material a la juventud obrera y campesina de Aragón, que está sometida al yugo del militarismo fascista.

Millares de jóvenes trabajadores catalanes han salido ya de Cataluña para Zaragoza, con la hermosa finalidad de libertar de la tiranía criminal de Cabanellas y sus satélites a la juventud obrera y campesina de Aragón.

¡Jóvenes camaradas de Zaragoza! Millares de jóvenes obreros campesinos y soldados de Cataluña se aproximan a vuestra tierra para ayudaros a derrotar la dictadura de bandoleros y de asesinos que estáis sufriendo. ¡Levantaos, jóvenes obreros, campesinos y soldados de Aragón! ¡Levantaos contra el militarismo cobarde y criminal! ¡Demostrar—como lo hemos hecho nosotros—que nada ni nadie puede arrebatarnos a la juventud trabajadora sus conquistas y cercenarle sus derechos!

En las batallas de Barcelona hemos sido nosotros, los jóvenes obreros y los soldados, los que hemos luchado con mayor decisión y entusiasmo. Si no es por nosotros, si no es por nuestro esfuerzo grandioso y

casi desproporcionado, a estas horas, sobre Cataluña y sobre toda España, se extendería el manto negro de la más grotesca y oprobiosa reacción. Si no es por nosotros, gobernarían los «estrapelistas» y los asesinos de toda laya, es decir: Lerroux, Salazar Alonso, March, Gil Robles, Goicoechea, Primo de Rivera, Goded, Franco, etc.

Hemos sido nosotros, pues, los que hemos salvado la República y los que hemos librado a las masas populares del terror, del hambre y de la miseria.

Pues bien, esto nos da derecho a reclamar, a exigir. Y, naturalmente, exigimos que se nos reconozcan todos nuestros derechos y nuestras conquistas. Exigimos los derechos políticos para todos los jóvenes mayores de 18 años. Exigimos que los heroicos soldados y marineros, puedan votar y ser elegidos. Exigimos que sean ellos los que elijan a sus jefes y oficiales. Exigimos que todos los bienes de las organizaciones juveniles reaccionarias y fascistas, sean confiscados y entregados a las organizaciones de la juventud proletaria revolucionaria. Exigimos pensiones para los jóvenes obreros, campesinos y soldados víctimas de la reacción. Exigimos el aumento de todos los salarios de los jóvenes obreros y la disminución de la jornada de trabajo.

Exigimos todo esto y, además, estamos dispuestos a conseguirlo, recurriendo a todos los medios que tenemos a nuestro alcance.

La Segunda Revolución Española, está en marcha. No es posible detenerla ni frenarla. Ella marcha hacia adelante, arrollando todos los obstáculos que encuentra a su paso.

Las milicias obreras son indispensables para que la Revolución siga su ritmo ascendente. Las milicias obreras han de persistir hasta que la juventud obrera y la clase trabajadora toda hayan logrado sus objetivos finales.

Nuestras milicias y nuestros fusiles, son la «la única garantía» de nuestra libertad, de nuestros derechos y de nuestra vida.

Aquellos que intenten obstaculizar la acción de nuestras milicias obreras, se comportan como enemigos de la Revolución y de la juventud trabajadora. Y en las actuales circunstancias nuestra tarea más urgente es aplastar sin compasión a todos los enemigos de la Revolución.

Para lograr todos nuestros objetivos, hoy es más necesaria que nunca la Alianza Obrera Revolucionaria de toda la juventud trabajadora. En la lucha revolucionaria nos hemos encontrado todos, hemos coincidido todos.

Esta unidad revolucionaria no puede ni

deben romperse. Antes bien, todo lo contrario. Ha de estrecharse y afianzarse más y más.

Nuestra unidad nos ha dado la fuerza suficiente para derrotar al fascismo y vencer. Nuestra unidad es una garantía de que, nuestras conquistas no nos serán arrebatadas. ¡Adelante, jóvenes camaradas! La lucha continúa. Hay que marchar resueltamente hasta el fin.

¡Viva la Revolución Española!
¡Viva la Revolución Mundial!»

Joventuts d'Estat Català

De les Joventuts d'Estat Català, de Lleida, hem rebut la següent lletra oberta que publiquem gustosos:

«Camarades del P. O. U. M.:
Havent llegit la vostra invitació al diari COMBAT, és una obligació i un deure el contestar-vos.

El nostre lema és llibertat de Catalunya i com diu en la invitació que ens feu «en l'acció d'avui res no ens separa dels joves separatistes». Contestem, és cert, afegint-hi que res pot separar-nos, puix sabem és, que les Joventuts d'avui són els homes de demà, i més quan es lluita conjuntament per la llibertat dels obrers i de Catalunya, baluard de les llibertats.

Certament volem una Catalunya lliure composta d'homes lliures disposats en tots moments al màxim de sacrificis com estem demostrant les Joventuts d'ESTAT CATALA que lluiten al front de les terres d'Aragó contra el feixisme reaccionari que volia sotmetre a Catalunya i a Espanya a l'esclavitud, però consti, que costi el que costi no passaran.

Els joves separatistes d'ESTAT CATALA, us diuen, que estimen la llibertat dels homes de Catalunya i que tenim en compte la vostra invitació per a entrar a les Joventuts Comunistes d'Ibèria, però, tingueu present que una determinació d'aital importància, no podem resoldre-la nosaltres sols, cal que quedí acordat pel Plé del Congrés d'ESTAT CATALA.

De totes maneres, agraim la vostra invitació i tenim la seguretat que amb el vostre ajut i els demés camarades de les Joventuts Socialistes, C. N. T., U. G. T., F. A. I., etc., un jorn no molt llunyà veurem realitzats els nostres anhels mutus.

Lleida 29 de Juliol del 1936.—El Comitè de Lleida d'Estat Català.

“A. E. A. S.”

«A. E. A. S.» amplia la seva base. Cada dia és van rebent noves adhésions. La Comissió organitzadora treballa activament per tal d'anar a fer una reunió i estructurar les seccions i treballs a realitzar.

Entre les noves adhésions registrem aquestes:

Francesc Sánchez i Mir.
Ramon Ortíz i Vallverdú.

29 Juliol - 11 jornada de lluita

La canalla feixista es posa decididament a la defensiva

Segons informacions vingudes de bon conducte, l'enemic es troba situat en alguns llocs estratègics que dominen la carretera nacional de Barbastro a Osca i d'Osca a Saragossa. La informació certa dels llocs on està situat l'enemic i els mitjans defensius amb que compta a induït a l'Estat Major de la columna a procedir amb molta cautela i a anar-se preparant per a una acció d'envergadura. L'acció precipitada dels primers moments d'enviar camions plens d'homes armats, directes a Saragossa donà resultats desastrosos foren metrallats des de certes posicions estratègiques com la del Castell del poble de Siétamo, el Castell de Monte Aragon i els dipòsits d'aigua paral·lels a Monte Aragon i a 8 o 10 quilòmetres a la dreta. Allí perderen la vida els companys Prieto i Antoni López Raimundó, de la Federació Catalana de Treballadors de Banca i Borsa. En la primera d'aquestes posicions, 50 guàrdies civils, 20 guàrdies d'Assalt i 80 paisans feixistes que la componen poden fer front a una columna si no va aquesta proveïda de màquines i canons i, a més, no hi coopera la aviació. La nostra columna que ha estat uns dies a Monçó, avança ara cap a Barbastro, on ja hi havia situades petites avançades. La columna d'Arquer-Grossi és encara a Sarinyena on es prepara per a un avanç decisiu. Aquesta columna no ha estat gens molestada per l'enemic. En canvi l'altra columna on hi van els camarades Estivill i Del Barrio, tenim

notícies que ha estat molestada per l'aviació feixista.

La moral de les columnes que operen en aquesta línia que va de Casp a Monçó i Barbastro es «excel·lent». Unicament s'han vist arrearcar unes dotzenes d'individus de la columna Pérez Fariàs-Durruti, què estió sense importància però sobre la qual han corregut molts rumors infundats. Quant s'hagi guanyat Osca i establert una unitat de comandament de tota la línia la ofensiva serà decidida i arrolladora a mesura que l'enemic vagi perdent posicions i desmoralitzant-se.

Per a vigoritzar encara més la moral de les nostres tropes, cal proveir-les millor, i que no es veguin obligats per necessitat a requisar les poques provisions que poseeixen els camperols aragonesos, que prou feina tenen per a mantenir-se ells.

L'acció contra Saragossa es una operació militar d'envergadura, no es una marxa militar com semblava en els primers moments. Pot ésser i tot que es tingui d'arribar al cos a cos i a les primeres trinxeres. De moment l'enemic ha volat amb dinamita els ponts de Bandaliés i Las Casas corresponents a les carreteres per on avancen les dues columnes, la d'Angués i la de Granyén.

Contra l'acció fortament defensiva de l'enemic cal preparar, com hem dit, una acció metòdica i eficaç, esperant al primer moment de desmoralització per a llençar-se sobre d'ell i desbancar-lo.

J. OLTRA PICÓ.

SAGETES AL VOL

Els saqueigs

Anaven tres. Pujaven pel carrer de Cavallers amb pas ferm i segur. Tots tres anaven armats. Portaven un fusell i voltant-los hi el cos unes cartutxeres plenes de municions. Al costat, encara, els hi penjava un matxete.

Anaven tres, decidits, armats. Hom diria que anaven a complir una missió especial. Tot l'aspecte de milicians, els ciutadans, en veure'ls, els saludaven amb el puny elevat: «Salut!». Ells anaven pujant.

En ésser enfront de la que fou església dels Dolors, un petit gest, sortit del subconscient, els traí. Miraren amunt i avall del carrer i finalment penetraren dintre.

Moments més tard, els veïrem baixar. Els tres però, ara, anaven desarmats. El seu pas havia perdut la fermesa de quan pujaven. Es veia clarament que la «missió» no havia donat resultat. A dreta i esquerra d'ells hi havia dues fileres de veritables milicians i guàrdies d'assalt.

El control dels indesitjables ja ha començat. Es la gent sense consciència de les seves accions, que segueixen a totes les revolucions, no per a lluitar, sinó per a obtenir un benefici lucratiu purament personal. El «lumpen-proletariat» en l'argot marxista, sota la forma exterior del combatent,

passen confossos en l'avantguardia per a aprofitar-se dels saqueigs. I són ells els qui en els símptomes del primer dubte, inicien la desbandada, semblant moltes voltes la desmoralització. Aquests indesitjables, retrassats mentals, fruit de la «perfecció» d'aquesta societat que ara enderroquem, és la que cal, en primer lloc, controlar.

A Lleida aquesta obra de sanejament dels individus que només van dispersos pel carrer, despreciant la intervenció que els organismes obrers puguin fer damunt d'ells i del que representen en aquests moments, ja es fa. El Comitè de Salut Pública ha dictat en aquest sentit ordres severíssimes. Els individus que s'els aixampi «in fraganti» seran rigurosament castigats. A Barcelona els passen per les armes.

Ningú, per compte propi, pot requisar res ni entrar en lloc. Totes les requisatòries han d'estar degudament autoritzades pels segells dels Sindicats i de la Generalitat.

La salutable transformació que estem operant en el nostre poble necessita tenir assegurades aquestes qüestions elementals. I han de ser tots els ciutadans els principals vetlladors dels seus interessos.

Guerra a mort als qui deshonren l'esperit de la Revolució.

